

[Bertel Dahlgaard.]

betydelig forhøjelse af avancerne, som forbrugerne kommer til at betale; hvis man derefter sætter den samlede prisforhøjelse for forbrugerne til mellem 60 og 70 mill. kr. årlig, vil det sikkert være et meget ædruligt skøn.

Denne forhøjelse af forbrugerpriserne vil automatisk medføre en forhøjelse af pristallet, der atter forøger lønomkostningerne og dermed produktionsomkostningerne for al produktion. Det vil sige ringere konkurrenceevne, hvad der igen er særlig betænkeligt for eksporterhvervene, som skal kunne konkurrere ude i verden, og i det hele taget vil en sådan politik ikke være gunstig for vore store handelspolitiske interesser på et tidspunkt, hvor Danmark netop overfor andre lande insisterer på toldnedsættelse for vore landbrugsvarer og andre vigtige eksportvarer, og hvor vi for tiden søger at væрге os mod nye toldforhøjelser for vore landbrugsvarer i England, vor største leverandør af tekstilvarer. Selvfølgelig kan England ikke med rette heri finde nogen undskyldning for en så angribelig handling som at pålægge dansk bacon en præferencetold, hvis retlige hjemmel i internationale overenskomster iøvrigt er mere end tvivlsom. Danmark holder sig selvfølgelig også ved det foreliggende lovforslag indenfor de bindinger, som landet ved internationale aftaler har forpligtet sig til at overholde, men det ændrer ikke det forhold, at dette forslag handelspolitisk set er af højst uheldig karakter.

Forleden dag åbnedes den internationale GATT-organisations toldkonference i Genève, hvor Danmark bl. a. møder med ønsker om nedsættelse af tolden i England og enkelte andre lande for en række landbrugsvarer og industriprodukter, og hvor omvendt England og enkelte andre lande overfor Danmark fremsætter ønsker om binding eller lempelse af toldsatserne for visse tekstilvarer. Til disse forhandlinger mener altså regeringen og det konservative folkeparti at det er opportunt at møde med en voldsom forhøjelse af de danske tekstiltoldsatser som en afgjort sag.

Det konservative parti talte i tidligere tider ofte om, at Danmark skulle føre en aktiv handelspolitik. Jeg må sige, at det, man her påtænker, er den ejendommeligste

form for aktiv handelspolitik, jeg har set, og jeg vil dog også foreløbig udtale en stille tvivl om, hvorvidt dette — trods forhåndsaftaler — lader sig opføre.

Må jeg iøvrigt sige, at det har glædet mig meget, at venstres ærede ordfører (Harald Nielsen) her i dag har udtalt sig, som han har, og at venstre dermed har forladt sin stilling fra 1952, hvor partiet som deltager i regeringen ved sin finansminister fremsatte et forslag, der med hensyn til tekstilvarer var af lignende beskaffenhed som dette.

Medens det ærede medlem hr. Harald Nielsen stod og talte, kom jeg til at tænke på en udtalelse, der fremkom for en tid siden — jeg tror, det var fra det ærede medlem hr. Poul Sørensen. Det var rimeligt, at det ærede medlem citerede en anden stor feltherre, nemlig Napoleon, der tilskrives den udtalelse, at hærene skal marchere delt, men slås samlet. Det ville måske være en opgave for det ærede medlem hr. Poul Sørensen nu at bringe orden i geledderne inden slaget.

En anden ejendommelighed knytter sig til dette forslag. Det konservative folkeparti talte for nogle måneder siden om at nedsætte skatterne for derved at modvirke pristallets stigning. Her går man altså den modsatte vej og forhøjer skatterne, og pristallet forhøjes ikke blot med, hvad der svarer til selve skattens stigning, men også med virkningerne af prisstigningen på de indenlandske varer. Heri ligger måske en forklaring på, at vi ikke i den senere tid har hørt det allermindste til det ærede medlem hr. Aksel Møllers mageløse opfindelse, som man vel kan kalde det, med hensyn til skattnedsættelser, skønt det ikke har manglet på opfordring til at fremkomme med konkrete forslag.

Det er selvfølgelig vor pligt også at se på, om den danske tekstilindustri befinder sig i en sådan nødstilstand, at denne i nogen måde kan undskylde en politik af denne art, der kan have så farlige virkninger til anden side. Den danske tekstilindustri arbejder utvivlsomt for tiden under visse vanskeligheder. Heri lider den fælles skæbne med tekstilindustrien i de fleste andre lande. Det har sin årsag i, at det vældige opsparede behov for beklædning, som forelå efter krigen, efterhånden